

Silahlı Sağ Örgütler

12 Eylül’e kadar ülkede yaratılan terör ve tedhiş olaylarının diğer bir ortağı da silahlı örgütlerdi. Ülkede yaygınlaştırılmaya çalışan Marksist ideolojiye karşı, daha ziyade Türk İslam senzetezi felsefesiyle mücadeleye girişen sağ örgütler, özellikle 1968’lerden itibaren örgütlenmeye başlamışlardı. Bu gruplar Türkiye’nin çeşitli yerlerinde açılmış komando kamplarında propagandist, istihbaratçı ve vurucular olarak üç grupta fikren bedenlen sıkı bir eğitime tabi tutulmuşlar ve Üniversiteler başta olmak üzere çeşitli kurum ve kuruluşlarda teşkilatlanmalarını sürdürmüşlerdi. Böylece büyümeye başlayan ve “Ülkücüler” adı verilen bu akım, yükseköğretim kurumlarında hakim olmaya yönelmiş ve sol gruplarla silahlı çatışmaya girmişlerdi.

Silahlı sağ eylemciler, 70’li yılların ortalarından itibaren aynen eylemci solun taktiklerini kullanarak cinayet, suikast ve sabotajlar yaparak legal görünümünden yer altı faaliyetlerine kaymışlardı. Terör ve tedhişin, Türkiye’de kol gezdiği sıralarda hükümetlerin gözü önünde belirgin hale gelmesine rağmen, devletin resmi güvenlik kuvvetleri, her iki taraf üzerine de etkin bir şekilde sevedilmemiştir. Yanlış bir değerlendirmeye kanlı eylemlere bir sağ-sol mücadelesi olarak bakılmıştır.

Ülkücü örgütler, k*münizmle mücadele maskesi altında Devlete rağmen gizli çeteler oluşturmuşlar, silaha sarılarak ayırım yapmaksızın suikast ve cinayetler işlemişler, sabotajlar yapmışlar, gasp, soygun ve tehdit eylemlerinde bulunmuşlar, halkı haraca bağlamışlar ve aynen eylemci sol’un yaptığı gibi “kurtarılmış bölgeler” oluşturmuşlardır. 12 Eylül öncesinde 156 öldürme ve 140 yaralama olayının eylemci sağ kesimce yapıldığı açıklık kazanmıştır.

12 Eylül’den önce bir çok cinayet ve suikast eylemlerine karışan bir silahlı sağ eylemci, yakalandıktan sonra verilen emirleri nasıl uyguladığını şöyle itiraf ediyordu;

“...ÜGD Başkanı olan Hasan Küçük, bizi arabayla olay yerine getirdi. Bana bir 14’lü silah verdi. Arkadaşım Necdet’e de Lama marka büyük bir silah verdi. Olay yerinde yarım saat kadar bekledikten sonra öldürülmesi emri verilen solcu öğretmenin bakkal dükkanına girdiğini gördük. Kapıya yanaştım ve içeriye 5-6 el ateş ettim. Öğretmenin düştüğünü gördüm. Silah sesleri üzerine halk olay yerine toplanmıştı. Yanımda bulunan Necdet ile birlikte havaya ve sağa sola ateş ederek koşarak uzaklaştık. Akdeniz Cd.’de bizi bekleyen arabaya binerek illegal olarak kullanılan Çelik-İş Sendikası binasındaki ÜGD’ye geldik. Orada Hasan bizden silahları aldı.

Karıştığım diğer olay da, İstanbul Belediye Başkanı Yardımcısı Bülent Demir’in öldürülmesidir. Yine verilen emir üzerine bu kişiyi sık sık uğradığı Kasımpaşa’daki kardeşinin dükkanında vuracaktık. Olay mahalline yakın bir yerde ben arabayı çalışır vaziyette hazır bulundururken, Necdet’le Osman emri yerine getirdiler ve koşarak arabaya bindiler. Birlikte yine Çelik-İş Sendikasına gittik.

Beni Bayrampaşa katliamı olayına da karıştırdılar. Parti teşkilatında otururken, Enver Kaçar geldi beni bir yere götürmek istediğini Feyza’yı da yanıma alacağımızı söyledi. Birlikte dışarı çıktık. Partiden iki-üç yüz metre uzaklıkta duran bir arabaya bindik. Bayrampaşa tarafında şimdi nerede olduğunu bilemediğim bir kahveye doğru ilerledik. Kahveye yaklaştığımızda Enver, kendisinin daha önce bu kahvenin civarında k*münistler tarafından çevrildiğini, sıkıştırıldığını ve tehdit edildiğini söyledi. Korkmamamızı, öldürmek gayesiyle değil de, korkutmak gayesiyle bir misilleme yapacağımızı ifade etti. Arabadan inmeden çantadan çıkardığı silahları bize verdi. Arabadan indiğimizde kahveye girdim ve silahımı çekerek şahısları duvarın önüne dizdim. Bir el ayaklarına doğru ateş ettiğim sırada arkamda Enver’in elinde otomatik silahla gruba doğru ateş ettiğini gördüm. Ben de bu kargaşalık içinde ne yaptığımı bilmeden silahımdaki mermileri boşalttım. Daha sonra süratle oradan uzaklaştık. Daha sonra öğrendiğime göre kahvede bulunan şahıslardan 7 kişi ölmüş.”

Yine sağ kesime mensup bir militan yakalandıktan sonra verdiği ifadede şunları söylüyordu:

“İlk eyylimim 1974 yılında bir şahsın evinin bombalanması olayıdır. İstanbul’da yüksek öğrenim yaptığım sıralarda İzmir’de iki bombalama, Samsun’da bir bombalama ve Bursa’da bir bombalama hadiselerinde bulundum. Ayrıca İstanbul Fındıkzade’de iki öğrencinin yaralanması Aksaray’da dört kişinin yaralanması ve Şişli meydanında iki kişinin öldürülmesi olaylarında yer aldım. Bu eylemler içerisine itilmemde en büyük etken Mustafa Verkaya’dır. Zaten eğer biz bugün Türk milleti karşısında suçlu isek, asıl hesabın bizleri bu duruma getirenlerden sorulması gerekir. Biz, bize emredilenleri yerine getirdik. Allah Kenan Evren’den razı olsun, gençliği ve bizleri sürüklenmiş olduğumuz çirkeften çıkardı, gelecek kuşakları kurtarmış oldu.”